લોક પ્રીય ગાયન રશ.

ભાગ બીજો. ૩૨૪૮

જેમાં

ભૈરવ, ભૈરવી, જીલ્લા, જીંજોટી પરજ, પીલુ, સોરઠ, મલહાર, ખમાચ, કાફી, દેશ, કન્હડો, કાલીંગડો, જોગીયા, અને અસાવરી, રાગના, ગજલો ઠુંમરી, ધ્રુપદ ખ્યાલ, ટપ્પા, તીલાના, દાદરા, ગરબા, ગરબીયો, લાવણીયો, પદ, કેરબ, હોરી, ચતરંગ, અને સુરન, આદિ. ચુટી કાડેલા મનોરંજક ગાયનો

છપાવી પ્રગટ કરનાર

ગેલાભાઈ લીલાધર કુ૦

મુંબઈ.

મસજીદ સ્ટેશનની સામે

ધિ ઍંગ્લો-જ્યુઇશ ઍંડ વરનૅાક્યુલર પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

કીમત બે આના.

સને ૧૯૦૮.

૩૨૪૮

લોક પ્રીય ગાયન રશ.

ભાગ બીજો.

ઇશ્વર પ્રાર્થના.

રાગ (પ્રભુ તેરે નામકી લેહ મોહે લાગી.) પદ.

પ્રથમ પ્રીતે પ્રણમું જગતના રે સ્વામી;
તું છે અકલ અગોચર ઠામી. ॥ પ્રથમ૦ ॥ ૧ ॥
અચરજ કારક અવની વિશે આ ;
રચના રચી નહી ખામી—હાંહાંરે—પ્રભુ રચના૦ ॥
જંગલ ઝાડો નદી નીર પાડો ;
ન્યાલી નમું શિસ નામી. ॥ પ્રથમ૦ ॥ ૨ ॥
સુંદર સૂર્ય શશિ તેમ તારા ;
અગણિત ગૃહ સુખ ગામી-હાંહાંરે—પ્રભુ અગ૦ ॥
ગગન મંડળમાં ગમન કરેછે;
જગ જન જીવન કામી. ॥ પ્રથમ૦ ॥ ૩ ॥
અપરંપાર કર્યા ઉપગારો;
અમપર અંતર જામી—હાંહાંરે—પ્રભુ અમ૦ ॥
કહેત **ટોકરસીંહ** નાથ નીરંજન;
કરજો પૂરણ મેહેરબાની. ॥ પ્રથમ૦ ॥ ૪ ॥

ભૈરવ—ધ્રુપદ.

સુઘન બન છાયો-સુધ્રુમ વેલી મધત પવન—અત પ્રકાશ-
રન બરન પોપ રંગ લાયો-સુઘન૦ ॥ બોલત કોકીલા કીર-

અતહી આનંદ ભયો–ચઊ દશી રંગ બરસાયો–સુઘન૦ ॥ સપ્તસુર તીન ગ્રામ–એકવીસ મૂરચ્છના–ગાવે ગુની **તાનસેન**–સુને શાહ અકબર–પ્રથમ રાગ **ભૈરવ** ગાયો–સુઘન બન૦ ॥

ભૈરવ—ચતરંગ.

ચતરંગ ગુનીઅન સબ ગાવે–ગાવે બજાવે સબ ગુનીઅન મીલ–રાગ અલાપ સુનાવે હો–ચતરગ૦ ॥ નાદર દર દાની–તું મ દર દર દાની–નીંગ નીંગ દાની તદાની દાની–કડધા ધુમકટ ધુમકટ તકટ દાની–તાના નાદર દાની કરકે બતાવે–ચતરગ૦ ॥ જો જો સુર હો તો તો બતાવે–વામે ધૈવત કોમલ ભાવે–તકટ કડનગ કડાંગ તકટ—તકટધીના તીલાંગ આવે–ચતરંગ ગુનીઅન૦ ॥

ભૈરવ—ખ્યાલ.

હો સૈયાં આએ કવન દેસ દુરનસેં–કહો મોસેં બતીયાં પ્યારે–હો સૈયાં૦ ॥ જાતેહી સુધ લીની ક્યુંના– કેસી ચુક પડી સો બતાવો–કોન બાત મેં માની ન તેહારી–કાહેકો હોત હો ન્યારે–હો સૈયાં૦ ॥

ભૈરવ—ઠુંમરી.

હેરી મત મારો હમેં ફુલ ગેંદા–ભલા મત મારો હમેં૦ ॥ ટેક. ॥ ગોહી ગેંદ મોહે બાન લગત હયે– તીરછી નીગા તોરી સાંવલીઆ– મત મારો હમે ફુલ ગેંદા—ભલા મત મારો૦ ॥

ભૈરવ—દાદરો.

હો સખી મોરી દેખરે સલુનો શ્યામ–અધર અધર મોરલી બજાવે કીશોરી હો–સખી મોરી૦ ॥ જીઅરા ઊકલાત મોરો–શ્યામકે બીછનવાકો–કેસી ધુન ચમક રહી–જેસી ગગન ગોહોરી–હો સખી મારી દેખરે સલુનો૦ ॥

ભૈરવી--ધ્રુપદ.

બાવરે કે સંગ સાથ બાવરી સો મેં જો ભઇ-બાપને બીહાએ દીની-બાવરોહી જાનકે-બાવરે૦ ॥ કર ત્રીશુલ ડમરૂ હાથ, જાનકે મહેશનાથ-દેખલે મે નીકો નાથ—અંગો અંગ ઠાનકે-બાવરે૦ ॥ જાનહું ન જાત ભાત, કોન ગુરૂ કોન તાત-એસોહી અગમ્ય નાથ, મ્યેંને લીનો માનકે-બાવરે૦ ॥ કહેત ગુની **તાનસેન-સુન** શાહા અકબર-મેરા ચીત લાગ રહ્યો—કૈલાસ પતિ જાનકે-બાવરે કે સંગ સાથ બાવરી સો મેં ૦ ॥

ભૈરવી--ખ્યાલ.

જાગો મોરે બાલમાં-રેનીયાં બીતી જાયરે-જાગો૦ ॥ ટેક. ॥ મીલના હાયેતો મીલલે પ્યારે--આજ મીલનકો દાવ રે-બોર ભૈ ફીર હમ નહી આવંદા-છુતદા હમારા દાવ રે-જાગો મોરે૦ ॥

ભૈરવી—ખ્યાલ.

માલી બાગ લગાયા-દેખત રંગ રશ લાયા-માલી૦ ॥ટેક.॥ બાગહી તેડા વારી- બગીચાહી તેડા-પાતપાત ફુલ લાયારે-માલી બાગ૦ ॥

ભૈરવી--ટપ્પા.

મેં કેશે મનાવું અપને બાલમકુ-હો મેં કેશે૦ ॥ ટેક. ॥ એશોરી બાલમ મોરી કદર ન જાનદા—જ્યું જ્યું મનાવું-ત્યું ત્યુ રૂશ્યોઇ જાય-હો મેં કેશે મનાવું અપને૦ ॥

ભૈરવી—ખ્યાલ.

હો બમના સગુન બિચાર-કબ આવેંગે પિયા અપને દ્વાર-હો બમના૦ ॥ આવો મોરે બમના-બેઠો મોરે અંગના રે-દઉંગી ગલેકા હાર-હો બમના સગુન૦ ॥

ભૈરવી—ઠુંમરી.

ગુલ છડીયાં ન મારો શ્યામ–હો મેં વારી ગુલ૰ ॥ ટેક.॥ ઇન છડીયાંકી મારી મ્યેં ના મરૂંગી–તોરે નયનોકે લીએ મર જાઉં–હો ગુલ છડીયાં ન મારો શ્યામ–હોમેં વારી ગુલ૰ ॥

ભૈરવી—ઠુંમરી.

પનગટવા રોકયો જાય–હોમેં વારી પનગટ૰ ॥ ટેક. ॥ સાસુ મોરી જુઠી–નનદી મોરી બેરન રે–દેવરીઓ નાદાન–હો પનગટ૰ ॥ ઘર મેરા દૂર–ગગરીયાં સિર ભારી રે–પતલી કમર લર ખાય–હો પનગટવા રોકયો જાય—હોમેં વારી પનગટ૰ ॥

ભૈરવી—ઠુંમરી.

મોરા નૈયર છુટા જાય–બાબુલ મોરારી નૈયર છુટા જાય૰ ॥ટેક.॥ જબ ડોલીયાં દરવજેપર આઇ–અપના બેગાના છુટા જાય–બાબુલ૰॥

દોહરા—અંગનાતોપર્વત ભઇ, ઔર દેહરી ભૈબીદેશ;

ઘ્યોબાબુલ તુંમઘર અપના, મ્યેં મલી પીયાકે દેશ.॥

મોરા નેયર છુટા જાય—બાબુલ મોરારી નૈયર૰ ॥

ભૈરવી—ઠુંમરી.

રાતકા સ્વપના નંનદી–જીયા લીનો જાય રે–રાતકા૰ ॥ ટેકે. ॥ રાત સૈયાં સંગ બોલી ન ચાલી રે–એસો રૂઠ્યો જાય રે–નનદી એસો રૂઠ્યો જાય રે--રાતકા સ્વપા નંનદી૰ ॥

ભૈરવી—ઠુંમરી.

આજમેં લડુંગી સૈયાં–પિયાકુ ન જાને દઉંગી–આજમેં૰ ॥ ટેક. ॥ ઇતની અરજ મેરી સુન લે સખીરી–તાએ જીંદગીમેં તાએદાર મેં રહુંગી સૈયાં–આજ મેં લડુંગી૰ ॥

ભૈરવી—ઠુંમરી.

હો નૈયા કેસે લાગે પાર–હો મેં વારી નૈયા૦ ॥ ટેક. ॥ નદીયાં ગેરી વારી–નાવ પુરાના રે–મૌલા ઉતારે બેડા પાર–હો નૈયા૦ ॥

ભૈરવી--સરગમ.

નીસગમ ધ--નીધપમ ગરેસા–નીસગમ૦॥ ટેક. ॥ સા ગ સા ધની સા–મ પગ મ ધનીસા--પમ ગમ નીધપમ ગરેસા–નીસગમ૦ ॥ ગમ ધનીસા ધનીસા–ગસા મગસા–સાનીધ નીધપ ધપમ પમગ મગરે ગરેસા–નીસગમ ધનીસા–મ મગરેસા–સાસા નીની ધધ પપ મમ ગગ રેસા–નીસગમ૦ ॥

ભૈરવી—ઠુંમરી.

તલફ તલફ સારી રયેન ગુજારી–કરબતિયાં લેનેદે–ટેક. ॥ નાજુક ગૌરી ન્યન રસીલે–કરન ધરત વારીછતીઅન પર–કર૦ ॥

જોબનથા જબ રૂપથા, ચાહતથે સબ કોઇ;
જોબન રૂપ ગમાયકે, બાતન પુછે કોય. ॥ કર૦ ॥
હુસ્ન ચમન મહેબુબકા, વાંહા ન જાવે કોઈ;
જાવે તો જીવે નહી, જીવે તો બૌરા હોય—હો મેં વારી કર૦ ॥
પ્રીતમ વેદીન કોનથે, જો સુખ લાગે જીત;
અબ દુ:ખદે ન્યારે ભયે, કૌન ગાવકી રીત.—મેં વારી કર૦ ॥
સટપટ કરતી લાડલી, બોલત અટપટ વૈન;
કુછ પિયાસે ખટપટ ભઇ, ટપટપ ટપકત નૈન—કર બતીયાં૦ ॥

ઠુંમરી—જીલા.

મુખ ફેર લીયો કરકે બતીયાં–અબ ક્યું ન લગાવત હો છતિયાં–મુખ૦ ॥ ટેક. ॥ ગઇ તેરે ફીરાકમેં નીંદરીયાં–કહો કેશે કટે તુંમ બીન રશીયા–મુખ ફરે લીયો કરકે૦ ॥

ઠુંમરી—જીલા.

મૃગ લોચન મત માતીયાં-તોરી ન્યના મતવાલી સુલતાની આલમ-મૃગ૦ ॥ ટેક. ॥ એક રાજના એક સાજના-ગલે માલ ડાલ બીસારીયાં-એક ચંદ્ર રૂપ એક બખ્તરૂપ-હયે ગોરે ગાલ અચ્છર છાતીયાં-હો મે વારી મૃગ લોચન૦ ॥

ઠુંમરી—જીલા.

બાર બાર સમજાવું રે સૈયાં-ઇતની અરજ મોરી માનોરે સૈયાં-બાર૦ ॥ ટેક. ॥ હાં હાં કરત તોરે પૈયાં પડત હું-સોતનકે ઘર મત જન મોરે સૈયાં-બાર બાર સમજાવું૦॥

ઠુંમરી--જીલા.

હોજી ઝમક ચમક રહી દામનીયાં-કહાં પ્રીત લગા ગઈ કામનીયાં-હોજી ઝમક૦ ॥ ટેક. ॥ મન ખાક ભયો-તન આગ લગી-મોહે સગન બતા ગઈ આખરીયાં-હોજી ઝમક ચમક૦ ॥

ઠુંમરી—જીલા.

ઘે ઘો રે જોબનીયાંકો દામ લંગરવા-ઘે ઘો રે૦ ॥ ટેક. ॥ સુનોરે લંગરવા મેં ગાલી દઉંગી તોકુ-ઇતની અરજ મોરી માન લંગરવા-ઘે ઘો રે જોબનીયાકો દામ૦ ॥

ઠુંમરી--જીલા.

સજન મુખડા બતલાજા રે-તેરે દેખનકો જીયા તરસે-સજન૦ ॥ ટેક. ॥ બાલપનકી લાગી લગનવા-છુટત નાહી કરો લાખ જતન-સુરત બતલા મન મોહ લીયો-સજન મુખડા૦ ॥

ઠુંમરી—જીલા.

યાર તેરે ઘર આનેકા-સારી રાત રહ્યા દીલમેં ખટકા-યાર૦ ॥ ખટકા ખટકી ભૈ રે પલંગ પર-નીકલ પડા દીલકા જટકા-યાર૦ ॥

ઠુંમરી—જીંજોટી.

કાના બંશીવાલેને—ગાગરીયાં ફોરી રે—કાના૦ ॥ ટેક. ॥ મધકી માટીયાં—ભરી ગુજરીયાં—પાની ભરને ચલી—બીચમે મીલે શ્યામ—કનૈયા બૈયાં મરોરી રે—કાના બંશી૦ ॥

દાદરા—દેશ.

એ કંહી ઝમક ઝમક ચમકત પ્યારી આવે—હુરકી સુરત—મોરકી મુરત—માહાબી નુર છુપાવે-સૈયાં ઝમક૦ ॥ મન મોહન એ બનઠન જબ સયેર ચમનકો જાવે—ગુલસુંબુલ રંગીન ફુલ—ઔર બુલબુલભી શિર ઝુકાવે—કહીં ઝમક૦ ॥ પ્રાન પ્યારીકી બાંકી અદાકી—જ્યાદી કરે તારીફ ટયા—ફલકકા મલક દેખ એ ઝલક—પલકમેં ગશ ખાવે—કંહી ઝમક ઝમક ચમકત૦ ॥

ઠુંમરી—દેશ.

ન્યન મોરે પીયાકે રસીલે ભયે—મેં તો જાગ રહી સારી રયન—ન્યન૦ ॥ તુજ બીન સજના—જીઅરા ન લાગે—સુખ ન હો દીલ ચયન—ન્યન મોરે પિયાકે૦ ॥

ઠુંમરી—દેશ.

કનૈયા નંદકે લાલા—બજા ગયો બાંશરી બનમે—હો બજા૦ ॥ ટેક. ॥ કટાય દાલુ બાંશવા જડશે—ન બાજે બાંશકી બંશી—કનૈયા નંદ૦ ॥ ઉજેરી ચાંદની ચટકે—ગલે બીચ નાગની લટકે—કનૈયા૦ ॥ પપૈયા બાટમેં બોલે—હીંડોલા બાગમેં જુલે- કનૈયા નંદકે૦ ॥

ઠુંમરી—દેશ.

જતનમેં કયા કરૂં સજની—બજી બંશી સુની બનમેં—ટેક. ॥ શ્યામકુ આવત ના દેખું—રાધીકા મનમેં મસ્તાની—ભઈ એક લાલ શ્રાવનમેં—ચલે ગયે છોડકુંજનમેં—જતન મેં કયા કરૂં૦॥

ઠુંમરી—કાનડા.

ઘર જાનદે છાંડદે મોરી બૈયાં૦ ॥ ઘર જાનદે૦ ॥ ટેક ॥.હાં હાં કરત તોરે પૈયાં પડત હું-મોહન મ્યેં જુક રૈયાં-ઘર જાનદે છાંડદે૦ ॥

ખમાચ—ધ્રુપદ.

ધુનસેં બજાઇ બંશી-બાજત શ્રીબીંદરાબન-ઉમંડ ગુમંડ રહ્યો સુઘન બરસત બાદલ પ્રમાણુ-બંશી ધુનસેં૦ ॥ રેશ રેશ ગરજત-ગોપી ધુન દામની દમકત-ન્યંન રટત રહ્યો સુતન-ભાલ તીલક ધનુપબાન-બંશી ધુનસેં બજાઇ૦ ॥

ખમાચ—તીલાણો.

જાની તોરી યાદ રયેન દીન- તોરા ગોરા ચહેરા-ભોરા ચોરે ચોરે હોંશ-જાની તોરી૦॥ દીલબર પરી તુજપે-કુરબાન હો ગઇ વાર-નેશાર કીયા તુજપે તન જાન ઔર ઈમાંન-તેરા ન કોઈ સાની આદમ-જેહાંમે ફાની-જાની તોરી યાદ૦ ॥

ઠુંમરી—ખમાચ.

*મોકુ નીંદીયાં ન જગાવો રાજ ગાલી દઉંગી-તું તો ભયો નીપટ અનાડી મોસે કીની બલજોરી-સગરી રયન બીતી તલપત સારી-મોકુ૦ ॥ એસો છલ બલ મોહે કરત સોકન સંગ-પ્રીતકી રીત જાની કરત ન કાઉસે-હમારે પિયાસેં કર જોર હારી-મોકુ નીંદીયાં૦ ॥

ઠુંમરી—ખમાચ.

કીની બરજોરી-મોરી બૈયાં મરોરી રે-બરજોરી કર પિયાં છતિયાં છુબત-જોરા જોરી મોરી બૈયાં મરોરી રે. ॥ ટેક. ॥ દેખો દેખો સારી મોરી ચુરીયાં કરક ગઈ-બંગુરી મુરક ગઇ-એસી કા કરત હયે ઠઠોરી- મોરી બૈયાં૦ ॥

ઠુંમરી--ખમાચ.

સૈયાં છાંડદે મોરી બૈયાં-સૈયાં છાંડદે૦ ॥ ટેક. ॥ બીનતી કરતહું મેં પડું તોરે પૈયાં-સૈયાં૦ ॥ ટેક. ॥ ઝમક ઝુમક મોરા પાવલ બાજે-જાગે સાસુ નનદીયાં-સૈયાં છાંડદે૦ ॥

ઠુંમરી--ખમાચ.

રસીયા કાચી કલી મત તોડો રે-રસીયા૦ ॥ ટેક. ॥ મેરે જીઆમેં એસી આવત હયે-થર થર કાપે મોરા જીયા રે-રસીયા૦ ॥૧ ॥

ઠુંમરી—ખમાચ.

અતા પતિ બીના જીયા દગ મગ કરીતો-મદન મલા ચીડીતો-પત્તી બીના૦ ॥ ટેક. ॥ સ્વપન્યાત દીશતી મુરતી સકયાચી-અતા પલંગ સુના દીસતો-અતા પતિ બીના જીયા દગ૦ ॥

ઠુંમરી— જીલા.

બતાદે સાનુ પંજાબ કીતના દુર-બતાદે૦ ॥ ટેક. ॥ પંજાબ જતીયાં-બડી બડી અખીયાં-મુખપર બરસત નુર-બતાદે૦ ॥

ખ્યાલ—છાયાનટ.

પ્યારી નવલ લાડલી રાધીકા--લાડકીલી લોલન સુનત-રશ રશકી બતીયાં કરકે પ્યાર-પ્યારી૦ ॥ રેશ રેશ દૌલત અંગનવા-અંગ લીએ તોરે નીકા નીકા-અચલ જોબન સીતલ ગાત્ર-રંગીલી લાડલી રાધીકા--પ્યારી નવલ લાડલી૦ ॥

ખ્યાલ—એમનકલ્યાણ.

લંગર તુરકજી ના છીઓ-મોરી ગાગરીયાં ભારી-અબ દૈં ગારી બીજ નારી-નીરખ નીરખ હશ હશ દેત મોહે તાલી—લંગર૦॥ તુંમતો મહા ધીત પીયરવા-લાગોહી આવત ધાવત--અત બાર બાર મોહે સંગ—હૈરત ગૈરત હું લાજત—મેરી જાત હું બીજ નારી--લંગર તુરકજી ના૦ ॥

ધ્રુપદ-બેહાગ.

ન્યના તોહે બીરજો રહી-માનત મોરી શીખ-મોરી શીખ રે-ન્યના તોહે૦ ॥ ટેક. ॥ બીરજો રહી બીરજો નહી માનત-ઘર ઘર માંગત ન્યન રૂપ ભીખ-ન્યના તોહે૦ ॥

ઠુંમરી-બેહાગ.

લંગર ધીટ મગ મગ રોકત—ટોકત બલજોરી-કયા બીધ જાઉં પનીયાં ભરન-સાગરકે ઘાટ રી-લંગર ધીટ૦ ॥ ટેક. ॥ મેં લાજનસેં મરી જાતરી-નંદકો છૈયો મોસે રાર કરત હયે-સુનીયો ગોકુલ ગાવરી-લંગર ધીટ મગ મગ રોકત૦ ॥

ઠુંમરી-બેહાગ.

એરી એરી મેંતો પિયુજીકો ઢુંઢન જાઉંગી-જોગનીયાંકો બેસ લઉંગી--એરી એરી મેં તો૦ ॥ ટેક. ॥ ઇશનગરીકે આસે પાસે પિયુજીકુ સબ્દ સુનાઉંગી-અરી એરી મેંતો પિયુજીકો૦ ॥

ખ્યાલ- સોરઠ.

પ્યારી તેરે અંગીયામેં ફુલોકી બાસ--પ્યારી૦ ॥ ટેક. ॥ ચંપા ચંબેલી વારી-ઔર ગુલાબા-ભમર આવે તોરી પાસ-પ્યારી તેરે૦॥

ખ્યાલ—સોરઠ.

મારી કેમ મેલી માયા મારા રાજ—॥ ટેક. ॥ ઇશ્કની મારી તારી સોબત આવી-લોકની તજી બધી લાજ-મારી કેમ૦ ॥ કુવામાં ઉતારી વરત જેમ કાપે-કિધું તેંતો એવું આતો કાજ—મારી કેમ મેલી૦ ॥ મન ગમતા મેવા મને મલતાં-આજ નથી જડતું અનાજ-મારી કેમ૦ ॥ પ્યાર લગાડીને પરવશ કીધી-તુંતો મતલબી સીરતાજ-મારી કેમ૦ ॥ પ્યારી કહે ઓ પ્યારા પ્રીતુરી-દીઠો તને બડો દગાબાજ-મારી કેમ મેલી માયા૦ ॥

ખ્યાલ—સોરઠ.

કહાજી સુનો મોરે રાજ—દુખીઆરીસે મુહ ના ફેરોજી—સુનો૦ ॥ ટેક. ॥ ખડી નારી દુખી ભારી—અરજ કરે છે—ઈતની અરજ માનો આજ—સુનો મોરે૦ ॥ અંગમે અગન જલે—તન ગલે રે દુઃખસે દુખી હું માહારાજ—સુનો મોરે૦ ॥ રાજન કહું કાહે‥દીલ ફરે રે—સમજાવત આવે મોહે લાજ—સુનો મોરે૦ ॥ ચિંતાસે ચતુરાઈ ગટેરે-દુખસે શરીર—ધન હો પાપસે તારાજ—સુનો૦ ॥ નાથસે ધ્યાન લગા-પાર કરેંગે—તખ્તપે જાયકે બિરાજ-સુનો૦॥

ઠુંમરી—સોરઠ.

મારો મારૂરો મોહે લીયો—છનગારી બેરન તેં મારો મારૂરો૦ ॥ ટેક ॥ અમલા દરતમાત મેરો મે આજા—તન મન ધન સબ વાર દીયો—અનીહા બેરન તેં મારો મારૂરો૦ ॥

ખ્યાલ—મલાર.

હેજી રાત બાલમ હમસે લડે હો—હમસે લડે સારે જુગસે ભલે હો—હેજી રાતં૦ ॥ટેક.॥ નામેં બોલી સખી નામેં ચાલી—સુની સેજરીયાંપે અકેલે પડે હો—હેજી રાત બાલમ હંમસે૦ ॥

ઠુંમરી—મલાર.

શરાવનકી જુકી આઈ બાદરીયાં-શરાવનકી જુકી-૦ ॥ શરાવનકી મન ભાવનકી-જુકી આઈ બાદરીયાં—શરાવન૦ ॥ શરાવનમેં ઉમંગે દો જોબના-છાંડ ગયો પિયા દેશ પીયરવા-સુધ નલીની ઘર આવનકી-જુકી આઈ બાદરીયાં—શરાવનકી૦ ॥

ખ્યાલ—ગોડ.

મોર બોલે અયે આઈ શરાવનકીરૂત—બન ઠન દાર દાર—મોર૦॥ સાજન આએ લો મોરે મંદીરવા-લહું બલૈયાંબાર બાર-મોર૦॥

પીલુ—દીપચંદી.

ન્યના લગે સો લગે પરીગોસે—દુર ન જાવો પિયાં રાખું જતનસેં—ન્યના૦ ॥ આઇ બહાર ગુલે ગુલશનકી—બાસ ચલે ફુલકી કલીયાંસેં—ન્યના લગે સો લગે૦ ॥

ઠુંમરી—પીલુ.

ઉન બીના સખીરી નાહી પડે મોકુ ચેન—નાહી પડે મોકુ ચેન—ઉન બીના૦ ॥ ટેક. ॥ કદમકી છૈયાં—દાલું ગલે બૈયાં રે—બાર બાર સમજૈયાં—સખીરી નાહી પડે૦ ॥

ઠુંમરી—પીલુ.

ઝુઠી હયે સારી દુનિયાં—સૈયાં મ્યેં ના જાનું રે.—ટેક ॥ રાહ ન પાઉં કહીં—ઢુંઢ ઢુંઢ ફીરી—સીરપે ખાક ઉડાઉં—દુનિયા મેં નાજાનુ રે-ઝુઠી હયે સારી૦ ॥

ઠુંમરી—કાલીંગડા.

મોરો મીઠડો બાલમ કાહાં ગયો રે—મોરો૦॥ ટેક. ॥ અગર ચંદનકે ભયેરે અંગારે—ન્યન લગે અસમાનકે તારે—મીઠા સમુદર ઝેર ભર્યા—મોરો મીઠડો બાલમ૦ ॥

ઠુંમરી—કાફી.

છાંડદે લંગરવા મુરખ મોરી બાંહીરે—ધીટ ભયો અબ માનતક નાંહી રે—છાંડદે૦ ॥ દોર દોર જટપટ કુંજનમેં—નાહક પકડે શ્યામ રે—નાહક નાહક નાહક રે-ચંચલ છેલા રોકત મોરી બાંઇરે—છાંડદે૦।

ઠુંમરી—કાફી.

યાર સાંવલીયા તુને તો મન લીનો રે-યાર૦ ॥ ટેક॥ તોરી સાંવરી સુરત મોરે મનન માની—ચલો ચલો કાન જોબન રશ લીંનો રે-યાર૦॥ અધર બાંસરી બાજન લાગી—સપ્ત સુર તીન ગ્રામ રે-ગાયન ગાયન ગાયન રે-ઝિંજકી સખી સબ ભઇરે મગન-યાર સાંવલીયા૦ ॥

ઠુંમરી—કાફી.

રામા મોરી તો ગાંગરીયાં ફોરી રે—દેખો દેખોની તુરકવાને બલ જોરી રે—રામા૦ ॥ મ્યેં જલ જમુના ભરન જાતરી—બીચમેં મીલે ગીરધારી રે—બાહી સૈયાંને મરોર લહીરી—એશી કાહુ કરત ઠઠોરી-રામા મોરી તો ગાંગરીયાં૦ ॥

ઠુંમરી—કાફી.

સખીરી તટ પનીયાં કેસે જાઉંરી—શખી નાગર નટ અટકત બંશી બટ જમુના—તટ પનિયાં૦ ॥ ટેક. ॥ મોર મુગુટવાલો પીટ લંગરવા—અધર ચલત બંશી બટ જમુના—તટ પનિયાં૦ ॥ મહાર બહાર કરત ઠઠોલી—ઉચક ઉચક જા દેખી અખતર—તટ પનગટ બંશીબટ જમુના—તટ પનિયાં કેસે૦ ॥

ઠુંમરી—કાફી.

રાજા મોરી મેદીયાંકો રંગ ઉડ જાય—સુરત તોરી જોત જપત—મોરી૦ ॥ દીલી શેકેરસે મેંદી યાં મંગાઇ—ચલક કર આયે—સુરત તોરી જોત જપત—મેરી મેંદીયાંકો રંગ૦ ॥

દાદરા.

ગોરી તેરે ન્યનોને જાદુશે મારા—ગોરી તેરે૦ ॥ ટેક. ॥ ભર ભર અખીઆં કજવા પેને—આશકબી હોવે દીવાના—ગોરી તેરે ન્યનો૦ ॥

દાદરા.

તોરી મોરી નહીંરે પીછાન—મોરા રશીઆ બેદરદી બાલમ—તોરી મોરી૦ ॥ટેક.॥ રેન ગુમાઇ પીયા શોતનકે શંગ—દેખા દેખા તું મારા ઇમાન—મોરા રશીઆ બેદરકી બાલમ—તોરી મોરી૦ ॥ ૧ ॥

દાદરા.

મોરી ગઇરે નથનીયાંકી ગુંજ—કુવે પર ભીર પરીરે—મોરી૦॥ ટેક. ॥ નયાએ કુવા નઇરે પનીઆરી—નયા જોબન નઈ રીત ॥ મોરી૦ ॥

દાદરા.

મેં તો તુંમપર વારીરે શાંવરા—મેં તો૦ ॥ ટેક. ॥ ચીર હમારા લે કદમ ચડ બેઠે—હમ જલમેં ઉગારીરે શાંવરા—મેંતો૦ ॥ જો હમ જલશે બાહાર નીકશે--લોકો હશી દે દે તારીરે શાંવરા—મેં તો૦ ॥ ચીર હમારા દેઓને મોરારી-તુંમ જીતે હમ હારી રે શાંવરા૦ ॥ મેં તો તુંમપર૦॥ ૪ ॥

દાદરા.

ગોરીયાં પુજન ચલી હનુમાનકુ. ॥ટેક.॥ તેલકી પુડીયાં હનુમાનકુ ચડાવે—ગીકી પુડીયાં અપને યારકુ ખીલાવે.॥ ગોરીયાં૦ ॥

દાદરા.

જમના કીનારે હયે સ્યામ—સ્યામજી જમુના૦ ॥ ટેક. ॥ સ્યામલી ગાવે સ્યામલી બજાવે---રંગ મીલે જ્યોરી સ્યામ—જમુના કીનારે૦॥

દાદરા.

મનવા ખેતી કરો હર નામકી—મનવા૦॥ ટેક. ॥ પૈસા ન લાગે રૂપૈઆ ન લાગે—કોડી ન લાગે હર દામકી—મનવા ખેતી૦ ॥

દાદરા.

પ્રીતકી રીત કઠન અરે હો બલા કઠન—પ્રીત૦ ॥ ટેક. ॥ જદ લાગી તદ કછુઅ નજાની—અબ લાગી દુ:ખ દેન—પ્રીતકી૦ ॥

દાદરા.

તું છુપજા રે ચંદા તું છુપજા રે—પીયાકો મીલન કેશે હોએ રે—તું છુપજા રે૦ ॥ ટેક. ॥ કેતી ગઇ ચંદની કેતે ગયે તારે—કેતી ગઇ સુખ મેંરો રેન—તું છુપજારે ચંદા તું છુપ૦ ॥

દાદરા.

જો તેરા દીલ હમસે ખફા હયે—તું બી ચલાજા હમારા ખુદા

હયે—જો તેરા૦॥ ટેક.॥ નેકી તુંકરલે શંગ ચલેગી—અજલકા ફરેસ્તા શીર પર ખડા હયે-જો તેરા-દીલ૦॥ ૧ ॥

કેરબા.

પિયુ મારો બાલમ દુર થયોરે-દુર થયો દુર થયો દુર થયોરે—પિયુ૦ ॥ આંખોથી દુર થયો-હરખોથી દુર થયો દુર થયો જયા રે ચકચુર થયો રે—પિયુ૦ ॥ મુશીબત હતી ભલી-અજીઅત હતી ભલી-મુશકેલીઅતમાં જતો રહયો રે—પિયુ મારો૦ ॥

કેરબા.

જુઓ કેવી ઊતરી પરી નવ જુવાન-પરી નવ જુવાન પરી નવ જુવાન—જુઓ૦ ॥ મુખપર લાલી અખીઆં કાલી-નયનોના મારે છે બાન—જુઓ૦ ॥ મોહની દાલી જોબન મતવાલી--ભવાની ખેંચીને કમાન—જુઓ કેવી૦ ॥

કેરબા.

મેરે ભોલે નવાબ—કલકતેકી શહેલકુ લેકે ચલો—મેરે૦ ॥ ॥ ટેક.॥ હાથી ઊપર હુદા--ઘોડે ઊપર જીન—માંરૂંગી ઉપર દંકા—મુલક લઊંગી છીન—મેરે૦ ॥ છોટી છોટી છોકરી—પચાસ પાન ખાય—જરા ચુનેકે બાસતે—નવાબકે ઘર જાય—મેરે૦ ॥

કેરબા.

મુવે દરજી વાલે છોરેને બીગાડી અંગીયાં—ગજ નહી લાયા-કતર નહી લાયા-તસુ તસુ ભરલીની મોરી છતીયાં—મુવે દરજી૦॥

ગઝલ.

રાત રોનેમે કટી દીનકોતો આરામ નહીં-
ગીરીઆ ઓ નાલાકે સીવા ઔર કોઈ કામ નહીં-રાત૦ ॥ ૧ ॥
તેરેમહેફીલમે હયે જાના હમે આના હયે મુદામ-

ગયેશેકો ઉલઝાને અબસ ફેંક કહીં દામ નહીં—રાત૦ ॥ ૨ ॥
હયેક એહ ઝુલમ હયે કયેસા તેરે મયેખાનેમે-
નતો હયે સાકી યાંહા શીશા ન હયે જામ નહીં-રાત૦ ॥ ૩ ॥
કુછભાતો રહેમ ફીરોજા તુઝે આતી નહીં—
મીસલે અફલાક બદલ રંગ સુબોહ શામ નહીં—રાત૦ ॥ ૪ ॥
રૂખ દીખાઓ ન કોઈ હમદમો કાબાકા હમે—
બુત પરસ્તો હયે હમે કીબલેસે કુછ કામ નહીં-રાત૦ ॥ ૫ ॥
ફકત એક બુતકી પરસ્તીશમે ઝુકાતે હયે સર—
કીશાન તો વોહ હયે નહીં હરભી નહીં રામ નહીં-રાત૦ ॥ ૬ ॥
હમતો કહેતે હયે ફીરોજા હયે ફીરોજા હયે વોહ—
અબતો ફીરોજાકે સીવા લેતે કોઈ નામ નહીં-રાત૦ ॥ ૭ ॥
શમસ કહેતે હયે બજ્મ ઉસકો ગર આલમ સારા—
ફુરાતએ " આરામ " કોઈ વયેસા ગુલઅંદામ નહીં-રાત૦ ॥ ૮ ॥

ગઝલ.

હમે એક બોસા અએ દીલબર—અગર દેતે તો કયા હોતા—
વોહ સીમીદસ્તભી હસકર-અગર દેતે તો કયા હોતા-હમે૦ ॥૧॥
તુમહારી નાજ બરદારી-કરેગેં કબ તલક રીંદો—
દીઆ મેહોબતકા કુછ ન જર--અગર દેતે તો કયા હોતા-હમે૦॥૨॥
બુતોને લુટ લેકે દીલ-રૂલાયા મરગ એહ બીસમીલ—
હમારા દીલ ખુદાસે ડર- અગર દેતે તો કયા હોતા-હમે૦ ॥ ૩ ॥
બુલાના ગર નથા હમકો-તેરી મેહફીલમે અએ કાતીલ—
સુરાહી એક ઔર સાગર-અગર દેતે તો કયા હોતા-હમે૦ ॥૪॥
મુવે પરભી સીતમ એહી- કીઆ હયે લાશપર મેરી—
જરા મીટ્ટી કબર ઉપર-અગર દેતે તો કયા હોતા-હમે૦ ॥ ૫ ॥
ફીરોજા કહેતે હયે ઉસકો-જો દીલકી હયે મેરે દુશમન—

ઉસે નામે સીઆહા કાફ્ર-અગર દેતે તો ક્યા હોતા-હમે૰ ॥૬॥
રખા હયે દુર ઉસ બુતકો-કહો પરીઓ ખુદાને ક્યું—
બગલમે વોહ પરી પયેકર-અગર દેતે તો ક્યા હોતા-હમે૰ ॥૭॥
મેરી મ્હોબ્બત પરસ્તી કે-લીએ " આરામ " વોહ મુઝકો—
લબે લાલીનકા જૌહર-અગર દેતે તો ક્યા હોતા-હમે૰ ॥ ૮ ॥

ગઝલ.

અબસ અએ દીલ રૂબા માશુક-તું દીલદાર મેરી હયે—
મયે ખાદીમ હૂં તેરા ખાકસાર-તું સરદાર મેરી હયે-અબસ૰ ॥૧॥
ન કર તું હટ મેરી દીલબર-લબોંપે જાન આઇ હયે—
તેરા દીલ સખ્ત હયે અબતર-તેરી રફ્તાર બાકી હયે-અબસ૰ ॥૨॥
લગાકર તીર પલકોંકા-જીગર પારા કીયા તુને—
કમાંદાર અબરૂકી શમશીર-કી એવાર ઝહેરી હયે-અબસ૰ ॥૩॥
જતા કુર કેશેં તેરા ચેહેરા-બદલ આંખે ચુરાતી હયે—
તડપતા હું સુબોહ ઔર શામ-યાદ હરબાર તેરી હયે-અબસ૰ ॥૪॥
નઝર કર મેહેરકી મુજપર-ગલેસે આ લપટ મેરે—
મયે હું "ફરહાદ"અએ માહરૂ-તું દીલદાર "શીરીં"હયે-અબસ૰॥૫॥

ગઝલ.

જુદા કીસીસેં કીસીકા કોઇ હબીબ નહો—
યે દાગ વોહ હયે કે દુશમનકુભી નસીબ નહો-જુદા૰ ॥ ૧ ॥
જુદા જો હમકુ કરે ઉસ યારકે કુચેસેં—
ઇલાહી રાહમેં એસા કોઇ રકીબ નહો-જુદા૰ ॥ ૨ ॥
ઇલાજ ક્યા કરે હુકમા તપે જુદાઇકા—
સીવાય વસ્લકે ઉસકા કોઇ તબીબ નહો-જુદા૰ ॥ ૩ ॥

ગજલ.

કીસ મજેકે રંગસે બન બનકે આતી હયે બહાર—
હોરનકુ અપને અજબ સજસે દીખાતી હયે બહાર-કીસ૦ ॥૧॥
ચાંદની હયે શયેર હયે ઔર બાદએ ગુલ રંગ હયે—
ગર નહી ખોરશેદ તો કીસ કાફેરકુ ભાતી હયે બહાર-કીસ૦ ॥૨॥
મહાતાબીકે મજેમે હાએ વોહિ ખોરશેદ નહી—
હયેફ ઉસકે હિજરમેં કેયા મુફ્ત જાતી હયે બહાર-કીસ૦ ॥૩॥

ગજલ.

જીસે ઇશ્કકા તીર કારી લગે.ઉસે જીંદગી જગમે ભારી લગે-જીસે૦ ॥ટેક.॥
ન હોવા ઉસે જગમે હરગિજ કરાર-જીસે યારજાનીસેં યારી લગે—
ન છોડે મહોબત દમે મરગ તક-જીસે ઇશ્કકી બેકરારી લગે-જી૦ ॥૧॥
એ હયે આરજુ આશકે પાકકો—પ્યારે બાત તેરી પ્યારી લગે—
અગરતું પરીકે સખુનકો સુને-રકીબોકે દીલમેં કટારીલગે॥જી૦॥૨॥

ગજલ.

આશકકો તેરે દેખ અએ દીલદાર તું જરા—
આપની નઝર કીરા પસે દીવાર તું જરા-આશક૦ ॥ ૧ ॥
કયું સેજકે સાથી રીવા આતી હયે તુજે નીંદ—
અએ યાર જફાકાર હો બીદાર તું જરા-આશક૦ ॥ ૨ ॥
રૂક્કા જો તેરા આજ લેકે આયાથા કાસીદ—
તેરી રજાસેં આએ હો તૈયાર તું જરા-આશક૦ ॥ ૩ ॥
સાકી ખડા હયે લેકે યાંહાં બાદે મહોબત—
એક જામ ભરકે પીલે હો સરસાર તું જરા-આશક૦ ॥ ૪ ॥
અનસર હયે ખડા ઝેર જહરખેકે ઝમીરા—
દીલબર મેરી દીખલા તેરે દીદારકુ જરા-આશક૦ ॥ ૫ ॥

"આરામ" ચયેન અયેસ ઔર અશરત હયે હમ દમો—
જલદીસેં આ બગલમેં અયે ખુનખાર તું જરા—આશક૦ ॥૬॥

ગઝલ.

ઝુલફોંમે તેરે ગુલબદન—દીલતો ફસા જો હો સો હો—
અબરૂકી તેજ તેગસેં—સરભી કટા જો હો સો હો—ઝુલફો૦ ॥૧॥
જાન ચલી જીગર જલા—શોલે ઉઠે હયે જોસસેં—
ઇસ્કકે તીરકે જખમોસેં—ખુન બહા જો હો સો હો—ઝુલફોં૦॥૨॥
હાલત હમારી ભુલ ગયે— અકલ ઔર હોશ ઉડ ગઇ—
કુચેમેં તેરે ભટકે હમ—હોકે ગદા જો હો સોહો—ઝુલફોં૦ ॥ ૩ ॥
કોન હું ઔર કાંહાં હું મયેં—આઇ કાંહાંસેં જાઉં કાંહાં—
કરતી હું મયેં કીધર ગુજર—ભુલી હું રાહ જો હો સો હો—ઝુલફોં૦॥૪
સખ્ત મેરી બીમારી હયે—કામ નહી તબીબસે—
મુઝસેં મરીજકી કંહી—કી ન દવા જો હો સો હો—ઝુલફોં૦ ॥૫॥

ગઝલ.

હમેં જહાંસેં નહીં કામ હમ આશક દીવાને હયે—
ગયે હો આપ કાંહાં કર હમસે તો અયેસે બહાને હયેં—હમેં જહાં૦॥

દોહરો. હાય દીખાકે ન્યનકી—રસીઆને તલવાર—
તનકે કીને તુકડે—કલેજે માર કટાર—

ખડે યાંહાં શૌકસે હમ અપને એહ સરકો કટાને હયેં—હમે૦॥ ૧ ॥

દોહરો. ભુલ ગયે અબ હમ ધરમ—ભુલ ગયે ઇમાન—
પુજત હયેં વો મુરતે—ભવા જીનકે કમાન—

મસજીદેં હમસે મસ્તોંકી અબ તો મયેખાને હયેં—હમેં જહાં૦ ॥ ૨ ॥

દોહરો. ભડકત શોલે પ્રેમકે—રાખ હુવા બદન—
તન મન સારા જલ ચુકા—ન્યન પડત અગન—

તુમારી પ્યેલુમેં જાની કયા બીકાતે બેગાને હયેં—હમેં૦ ॥ ૩ ॥

દોહરો.) રહેન સારી જાગ રહે-પર ન હુવા મીલાપ--
(દે ગયેથે જો બચન-ભુલ ગયે હો આપ—

ઇશ્ક બારીસે હુવે તર હમારે સરાને હયે-હમે'૦ ॥ ૪ ॥

દોહરો.) ગુજર ગઇ હયે ઘડી ઘડી-ગુજરે દીન ઔર સાલ-
(અબતક જાલીમ આયે નહી-ક્યા મેરા એહ હાલ-

ખ્યાલે યારમે' અફ્સોસ ગુજર ગયે જમાને હયે-હમે'૦ ॥ ૫ ॥

——:o:——

ગઝલ.

દીલ દીજરમે' દીલદારકે-દીવાના હો ગયા—
સર ઇશ્ક ચશ્મોસે' ગીરા-દુરદાના હો ગયા-દીલ૦ ॥ ૧ ॥
એખલાસસે આયે યાર વો-બયેઠા ન મેરે પાસ—
ફુરકતમે' ઊસકે હમકો અબ-ગમ ખાના હો ગયા-દીલ૦ ॥ ૨ ॥
ગુલશને દીલકો મેરે-ઉસને કીઆ તારાજ—
ગુલસને મુરજાકે સબ—વીરાના હો ગયા-દીલ૦ ॥ ૩ ॥
ન હોશથી ઊસમે' જરી-જબ આયા ઇસ તરફ--
એક બ એક કીસ સહેરસે-ફીર શાના હો ગયા-દીલ૦ ॥ ૪ ॥
સુલેમાનથા આયા ઉતર-યા થા કોઈ અખ્તર--
આના હુવા યાંહાં જીસ કદર-યુંહી જાના હો ગયા-દીલ૦ ॥ ૫ ॥

ગઝલ.

અજબ હયે ભાંગકા પ્યાલા-અહા હા હા હહા હા હા--
મુજે ખુશ કયેફમે' ડાલા-અહા હા હા હહા હા હા-અજબ૦ ॥ ૧ ॥
લાઆ જો એક તેરા ઘોટ-ગયા દમ તનસે મેરા છુટ--
ગીરા પીનનકા હયે જાલા-અહા હા હા હહા હા હા-અજબ૦ ॥ ૨ ॥
બના હું મસ્ત મસ્તીમે'-ન ઈસકા સાની હસ્તી મે'--

હુવા પીકે મ્યેં મતવાલા–અહા હા હા હહા હા હા–અજબ૦ ॥૩॥
નયા હયે રંગ નઇ રંગત–અજબ ભંગ હયે તેરી સંગત—
તું હયે શાહ સબકા રંગીલા–અહા હા હા હહા હા હા–અજબ૦॥૪॥
કહીં હયે સબજ ઔર પીલા–કહીં ઉજલા કહીં કાલા—
કહીં હયે સુરખ ઔર નીલા–અહા હા હા હહા હા હા–અજબ૦॥૬॥

ગઝલ.

ઓ કોન હએ જો દીલશે, તેરા મુબતેલા નહી;
કીસકી જબાંપે યાર, તેરા તજકેરા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૧ ॥
આવ ન આવ પાસ મેરે, બેઠો ન બેઠો;
હોના હએ મુજ ગરીબપે, દીલસે ખફા નહી. ॥ ઓ૦॥ ૨ ॥
આદમકુ ખુદા મત કહો, આદમ ખુદા નહી;
લેકીન ખુદાકે નુરસે, આદમ જુદા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૩ ॥
હમ જાનતે હએ હુંસનકી, તુમકુ ગરૂર હએ,
તુમ જાનતે હો કે મુજસા, કોઇ દુસરા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૪ ॥
કહેતા હએ કીસ ગુમાન પર, તું હમકું દોઝખી,
ઝાહેર તેરા ખુદા હએ, હમારા ખુદા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૫ ॥
બીમાર ઇશક દેખકર, કહેને લગે તબીબ,
આઝાર ઇશકકા કભી, હોતા શફા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૬ ॥
તનહા લહેદમે છોડ ચલે, હમકું સબ અઝીઝ;
ઉસ વખતમે કીસીકા, કોઇ આશના નહી. ॥ઓ૦॥ ૭ ॥
ઝોરે ખુદા લીખાથા, હમારે નસીબમે;
તગદીરસે ગીલા હએ, તદબીરસે ગીલા નહી. ॥ઓ૦॥ ૮ ॥
કુચેમે ઉસકે જાનેકુ, "નાસેહા" મના ન કર;
અફસોસ તેરાહી દીલ, કીસીસે લગા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૯ ॥

ગઝલ.

દીલકે દેનેસે કીસી રા મુજે ઇનકાર નહી, દીલતો મએ દેહિ ચુકા;
પર મેરે હાલસે અબતક તુ ખબરદાર નહી,યે તમાસા હયે નયા૦॥૧॥
હમતો મરતેહેં તેરે હેઝરકે મારે મારે, મેરે પ્યારે પ્યારે;
ફીર ગયે સેંકડો સીરપર મેરે આરે આરે, અભી આના હોતો આ.॥૨॥
નાતો તગદીર ના તદબીર બન આતી હયે, ન દયા ભાતી હયે;
સર બસર આસ તબીઓંકી ઇધ્રિઆ જાતીહે, જબકે આતીહે કઝા.॥૩॥
બાદ મુદતે હુઇ આજ મુલાકાત નસીબ, ન દુઇ એક બાત નસીબ;
મરગએ પર ન હુઇ વસલકી એક રાત નસીબ,વોહએ તકદીરે ખોદા.॥૪॥
ખોલ દેતા હું અગર આપકે કાન ભલા, ઉસકુ સુન લીજીએ જરા;
અશરમે હાથ મેરા ઓર ગીરેબાન તેરા, મુનસફી પેસે ખુદા. ॥ ૫ ॥
હજરતે ઈશક મીઆં હમતો તુમે જાન ચુકે, ખુબ પહેછાન ચુકે;
ખાક કદમોકી તેરે જયબતો હમ છાંન ચુકે,ચલો બસ ખાઓ હવા.॥૬॥
મેં તો કહેતાથા "હોસેની" કહીં એદીલ નલગા,દેખો પાવેગા ખતા,
કહેના જાલમને નમાના મેરા એક બાર જરા,ઉસકી સુનલીજે મજા.॥૭॥

ગઝલ.

તુજે હય શોક મીલનેકા, તું હરદમ લઉ લગાતા જા,
જલાકર ખુદ નુંમાઇકુ, ભશમ તનપર લગાતા જા. ॥ તુ૦ ॥ ૧ ॥
પકડ કર ઇશકકા જાદુ, શફા કર હીઝરસે દીલકુ;
ધુઇકે ધુલકુ લેકર, મુસલ્લે પર ઉડાતા જા. ॥ તુ૦ ॥ ૨ ॥
મુસલ્લા ફાડ તસબી તોડ, કીતાબા ડાલ પાનીમેં;
પકડ દસ્ત મએ પરસતોકા,ગુલામ ઉનકા કહેલાતા જા. ॥તુ૦॥૩॥
ન મર ભુખા ન રખ રોજા, ન જા મસજીદમે ઝસેદા કર;
ઉજુકા તોડદે કુજા, શરાબે શોક પીતાજા. ॥ તુ૦ ॥ ૪ ॥

ન હો મુલ્લાં ન હો બામન, ધુઇકુ છોડકર તું જા;
હુકમ "નાના કલંદરકા" અનલ હક તું કહેલાતા જા. ॥તુ૦॥૫॥

ગજલ.

નામવર એશકમેં હો બલામેં બદનામ હુએ;
દરદસે કામ પડા એશસે ના કામ હુએ—નામવર૦ ॥ ૧ ॥
યારો તુમ જીનકી ઝબાનસે થે દોઆકે ખાહાન;
લબે ખુબોંસે વોહી તાલેએ દોશનામ હુએ—નામવર૦ ॥ ૨ ॥
મુરગે દેલ ઉડકે કહાં જાએ તેરે ફંદેસેં,
ખાલ જો દાના બને મુએ સીહાફામ હુએ—નામવર૦ ॥ ૩ ॥
રામ રામ ઉનકુ કહો, ચાહો કરો ઉનકુ સલામ;
વોહ બુતે શોખ કીસીકે ન કભી રામ હુએ—નામવર ॥ ૪॥
ઇદકે ચાંદકા ધોડા મહે રમઝાનમેં પડા;
જલવેગર વે જો સરેશામ લબે બામ હુએ—નામવર૦ ॥ ૫ ॥
હીરમેતરસે નીકલતા હએ ધુવા જલતે વકત;
આહ કરતે હએ વોહી એશકમેં જો ખામ હુએ—નામવ૦॥૬॥
શામસે સુબહ કઇ, યાર ન આયા અબતક;
કોન કહેતાથા,"તોરાબ"આવેગા યાં શામ હુએ—નામવ૦॥૭॥

ગજલ.

કતલ કરનેકુ આશકકુ નિગેં તલવાર કાફી હે,
બિરહકે ઝખમકા મરહમ તેરા દીદાર કાફી હે. ॥ કત૦ ॥ ૧ ॥
પરેશાં દિલ દીવાનેકુ નહીં દરકાર ઝંજીરોકી;
દિલોકુ કયદ કરનેકુ ઝુલ્ફ વલદાર કાફી હે. ॥ કત૦ ॥ ૨ ॥
ન તસબીહ હે ન સેજદા હે નહી મતલબ કીતાબોંસે;
તસવર બન ગયા દિલમે તો એહી તકરાર કાફી હે.॥કત૦॥૩॥

પરેશાં દેખકર મુજકુ ઝુલમ ઇતના ન કર ઝાલિમ;
શફ્કત મેહેરબાનીસે સુખનકા પ્યાર કાફી હે. ॥કત૦ ॥ ૪ ॥
છોડ જા મત એકીલા ઇહાં મુજે ઇસ ફ્ના મુકમોમે,
ઝફ્રકુ ચરમકા ઇશારે જબે કરનેકુ કાફી હે. ॥ કત૦ ॥ ૫ ॥

ગઝલ.

ગઇ એક બ એક જો હવા પલટ, ન તો દીલકુ મેરે કરાર હે,
કરૂં ગમ શીતમકા મ્યે ક્યા બયાં,મેરા ગમસે શીના ફીગાર હે.॥ટેક.
યારો હીંદખો તબાહ હુઇ, કહું ક્યા જો ઉનપે જફ્રા હુઇ;
જીસે દેખા હાકમે વખ્તમે, કહા એતો કાબિલે દાર હે. ॥ ગઇ૦ ॥૧॥
ન દીખાયા ઝેરે ચમન ઉને, ન દી ઘોરે કીશને કફ્ન ઉને;
કીઆ કીસને યાર કફ્ન ઉને,એંઠી કૌન ઉનકી મજારહે. ॥ગઇ૦॥ ૨ ॥
યારો દેખા કઇ સુના દે દીઆ, લાખોકુ ફાંસી બેગુનાહ;
વલે કહમે ગોયોકે તરફ્સે, અબતક દીલપે ઉનકે ગુબારહે.॥ગઇ૦॥૩॥
ભલા લે તનસે જો સર મેરા, ન તો જાન જાનેસે ડર જરા;
કઇ નીકલેબી એ દમ ખોદા, મેરી જીંદગી એક બાર હે. ॥ગઇ૦॥૪॥
શબો રોજ ફુલોમે જા તોલે, કહો ખાર ગુલસનમે કયુ મીલે;
ઓતોતોક ઔાર કૈદોમેજામીલે, કહાગુલકેબદલે એહારહે.ગઇ૦ ॥ ૫ ॥
ન થા શહેર દીલી એ થા ચમન. વલે સબ તરોંકે વાંહ થા ચમન;
ઓ ખેતાબ શાહી ઉઠ ગયા, અબતો ઉજરા મે'દા રહે. ॥ગઇ૦॥ ૬ ॥
યાં હાલ તેગ જો સબકા હે, એ કામ કુદરતે રબકા હે;
યાબહારથીજો ખેજાંહોઈ, વહાંખેંજાંદેખાતો બહારહે. ॥ગઇ૦ ॥ ૭ ॥
ન દુશમનીથી કોઈ ગેરશે ન અપનાહી કોહી બએરીથા,
એઅશલઅજલકેહેશહેરમે, કીયાલાખુંકાજોશિકારહે. ॥ ગઇ૦ ॥૮॥

ગઝલ.

ઈશકુ હયેજંત હયે સજનકે દીદકી--
ઉસકુ ખુશબખ્તી હયે સુબ્હે ઈદકી-ઈશકું૦ ॥ ૧ ॥
મુખકે ઉપર જુલ્ફ અયે દરીયાયે હુશ્ન--
મૌજ હયે એહ ચશ્મ એ ખોરશીદ કી-ઈશ૦ ॥ ૨ ॥
દીલ મેરા મોતી હો તુજ બાલીમેં જા—
કાનમેં કહેતા હયે બાતે ભેદકી-ઈશ૦ ॥ ૩ ॥

ગઝલ.

મઝા જો આજ હયે પાયા-ન પાયા હયે ક્યુ અયસા--
ન ઉલફતકા મયે શીરીં-ચખાયા હયે ક્યુ અયેસા-મઝા૦ ॥ ૧ ॥
તેરી ચશમોકે નરગીસમેં-હુઈ હું મુબતીલા જાલીમ---
ન કાજલ આંખોમેં તુને--લગાયા હયે ક્યુ અયેસા-મઝા૦ ॥ ૨ ॥
તજલ્લી તુઝમેં જો હયે એ—ન હોગી માહેતાબામેં--
ન જલવા શમસને અબતક-દીખાયા હયે ક્યુ અયેસા-મઝા૦ ॥૩॥
ન જાનું કૌન હુંગી મ્યેં-ન હયે માલુમ હું કાંહાંપે—
હમારા હુસ્ન હમને અયે-ભુલાય હયે ક્યુ અયેસા-મઝા૦ ॥ ૪ ॥
તુંહી " આરામ " હયે મેરા-તુંહી હયે જીંદગી મેરી—
ન આંખોમેં મેરે કોઈ-સમાયા હયે ક્યુ અયેસા-મઝા૦ ॥ ૫

ગઝલ.

નહી રાતો દીન હયે કરારો ચયેન-મેરા ઝખમી દીલ પરેશાન હયે—
અબસ સખ્ત ઝુલમ હયે મેરે સર-અરે બેવફાએ જહાંન હયે.-॥ન૦॥
કહું કીસસેં મ્યે અપનાં બયાં-ન કીસકો હયે મેરા મરઝ યાં--
હાએ દીલમેં હયે મેરા દરદન્યાં-જાતી ગમસેં અબ મેરી જાનહયે-ન૦
અરે અયે ઝાલીમ ફલક બેવફા-નકર મુજપે તું ઇતની જફા--

મુઝપે કીસ કદર હુવે હયે ખફા-સચકે એરહેમ તું અસમાન હયે-ન૦ કાંવો માશુક હયે મેરી મનહરન-બગયેર ઉસકે ન મુઝકો હયે ચયેન અરે હું તડપતા મ્યેં દીન રયન-મેરા ગમસે સીનાબીરીયાન હયે-ન૦

હોરી.

નાથ મોકુ દુઃખમેં ગીરાઇ--મોરે પિયુસેં છુડાઈ-ટેક. ॥ પુછત પુછત બાલમાં નપાયો-પરદેસવા મ્યેં તો આઈ-કોઈ કહત મ્યેં ન પાઉંગી રાજન-વાંકી--આહા વાંકી નીશાની ન પાઇ-નાથ૦ ॥ ૧ ॥ દેખત દેખત બાટ મોહનકી-અખીયાંખી મોરી દુખાઇ--કાહુસે વાંકો દરશ દેખુંગી--મનમેં-આહા મનમેં કઠન હયે જુદાઇ-નાથ૦ ॥ ૨ ॥ ઢુંઢત દરીયામેં આંજુકે હું મ્યેં-રોવત જાન ગમાઇ-બરખાકી ન્યનોસેં નદીયાં બહેત હયે--મોરી-આહા મોરીભી લાશ બહાઇ-નાથ૦ ॥ ૩ ॥ મંદીર અંદર જાઉંગી તીરથકો-જગને તો મોકુ ઠગાઇ-ધ્યાન લગાવું હરકાહી અબસેં--વોહી-આહા વોહી કરેગા રસાઈ-નાથ૦ ॥ ૪ ॥ “ આરામ ” અબતો મ્યેં ના કરૂંગી-મોરીતો હોગી હસાઈ-પિયુસેં મીલુંગી॥ “આરામ” કરૂંગી-દીલમેં-આહા દીલમેં હયે એહી સમાઇ-નાથ મોકુ૦ ॥ ૫ ॥

હોરી.

આજ હુરાં બસંત મનાવે-અપને નબીજીકે આગે--આજ૦ ॥૧॥ નુરોકે પ્યાલે લીએ હાતોમેં-અતર સુંગધ લગાવે-દે દે તાલ પરી સબ નાચે-સેજ ખુદાકુ રીઝાવે-આજ હુરાં૦ ॥ ૨ ॥

હોરી.

ચંચલ નાર અટારીપે ચઢકે-મારત હયે ગોલી ભરકે-ચંચલ૦ ॥ ૧ ॥ ન્યનનકી તો બંદુક બનાઇ-કાજલકી તો રંજકી-દાગ. દીલોદા મંદા પલીતા-ઘુંગટકે પટ ઝલકે-ચંચલ૦ ॥ ૨ ॥

હોરી.

ગાવન ગા ચુકે એ હોરી હોરહી–ગાવન૦ ॥ ટેક. ॥ આવન કહે ગયે હજુઅ ન આયે–મેં બેરાગન ભઇરે–ગાવન૦ ॥ ૧ ॥

હોરી.

પિયુ નાંહી આએ હમારે–કાહે સખીયાં કહું રી–ટેક. ॥ પરદેશવા મોરે બાલમ ગયે રે–છાંડ અકેલી સીધારે–કારતકમેં જીયા ધરક રહેરી–આવેંગે બાલમા પ્યારે–પિયુ નાંહી૦ ॥ ૧ ॥ માસ ગયે વો તો રોય રોય રે–આસ રહી મનમાં રે–માગસરમેં વાકી દેખ રહી રાહ–સેજ પલંગતો બીછા રે–પિયુ નાંહી૦ ॥ ૨ ॥ પોસમેં હોંશ એહી મનમેંથી–કે સજન આવેંગે દ્વારે–પોસકે સાથ ગયો માહ સગરો–નં અબતક સૈયાં પધારે–પિયુંનાહી૦ ॥ ૩ ॥ ફાગનમેં લાલ પગડી રંગાઇ–બનઠન બયેઠી સવારે–પીચકારી ખેલુંગી રાજનકે સંગ–અબીર ગુલાલ ઉડા રે–પિયુ નાંહી૦ ॥૪॥ ચઇતરકી હાયે ધુપ પડે રે–અગન પડત પિયુ બિના રે–મનકીતો આગ બુજાવન નઆયે–કોએલા ભયે હાડ સારે–પિયુ નાહી૦ ॥ ૫ ॥ વઇશાખમેં ભર ભર આઇ બદરા–ઘટાકે ભયે રંગ કારે–ગરજ ગરજકર ચમકત બીજલી–છુપ ગયે સબ તારે–પિયુ નાહી૦ ॥૬॥ ટપકત જેટમેં બુંદ મેહકી–પિયુ પિયુ પપૈયા પુકારે–પિયુ બીન નયનન ભઇયાં મોરી એહ–સાવનસેંભી દુહારે–પિયુ નાહી૦ ॥ ૭ ॥ આષાડમેં ખુંબ ખીલી ચંબેલી–બયેઠી મયેં ગજરે ગુંદારે–ગરવા પિયાકે મયેં દારૂંગી હરવા–શરાવનભી યુંહી ગયા રે–પિયુ નાહી૦ ॥ ૮ ॥ ભાદરાવામેં મોરી આસ તુટી–લોચનસેં બહી ધારે–સાજન અબતક વો આએ નાહી રે–જોબન મીલા ધુલમાં રે–પિયુ નાહી૦ ॥ ૯ ॥

હોરી.

મધવા ગુલાબીકી જામ—સખીરી—પીલે પીલાલે જબતક એ રૂત હયે—મધવા૦ ॥ટેક.॥૧॥ મધવા પીલાદે—સ્વર્ગ ખુલાદે—બનરહું તેરી ગુલામ—સખીરી પીલે પીલાલે જબ૦ ॥ ૨ ॥

હોરી.

સોહું ન સોને ન દહુંગી કનૈયા—ફગવા લહુંગી જગાયે જગાયે—સોહું૦ ॥ટેક.॥ અબકે ફાગ પિયા આવન કીનો—મોરલી મધુર બજાય બજાય—તું મબીન મોહેકુ કલ ન પરત હયે—રાખુંગી ગાય બજાય રીઝાય—સોહુ૦ ॥ ૧ ॥ અબીર ગુલાકી ભર ભર મુઠી—અતર ગુલાબ મીલાય—એક પલહુ પિયા જાને નદઊંગી—રાખુંગી ગરૂહા લગાયં લગાય—સોહું૦ ॥ ૨ ॥

હોરી.

શ્યામ મોહે ચોરી લગાઈ; એશી હોરી ખેલાઈ ॥ શ્યામ૦ ॥ટેક ॥ ખેલત ગેંદ ગીરી જમુનામે, કીને મોરી ગેંદ ચુરાઈ; હાથ ડાર અંગીયાં બીચ દેખે, એક ગહી દો પાઈ. ॥ શ્યામ મોહે૦ ॥ ૧ ॥

હોરી.

યા બ્રીજમેં હોરી ખેલે કામની—માથે ટીકવાકી ચમકેદામની—યા૦ ॥ ટેક. ॥ જીનકો પિયા પરદેશ ગવન કીનો—કોન દેશ પીયા છાઇ છાવની—માથે ટીકવાકી ચમકે૦ ॥ ૧ ॥

હોરી.

મતવાલી કામના, હશકર ગાલી દે ગઇ. ॥ મત૦ ॥ટેક.॥ ગાલીકી ગાલી તોનાકા તોના, નયનમે કછુ કેહે ગઇ. ॥ મત૦ ॥

હોરી.

મયે બેરાગન ભઇ રે શ્યામ મોહે પિયા મીલાવો—મેં બેરાગન૦ ॥

ટેક. ॥ એક અંધારી કોટરી વામે દીવા ન બત્તી રે--બઈઆં પકડ કરકે ચલે વાંકો શંગ ન સાથી રે-મેં બેરાગન ભઈ રે૦ ॥ ૧ ॥

હોરી.

યા બ્રીજમે કોઈ ખેલ નજાને-ગોપન હોરી ખેલાવે-યા બ્રીજમેં૦ ॥ ટેક. ॥ અંચરા પકર મોરી બૈયાં મરોરે-કંઇ કંઇ દશાત ચલાવે-સાથબી સોવે નીંદબી ખોવે-અપનો ભેદ ન બતાવે-યા બ્રીજમે કોઇ ખેલ ન જાને-ગોપન૦॥ ૧ ॥

હોરી.

હોરી કેશે ખેલુંગી મેં શાંવરીઆકે શંગ. ॥ ટેક. ॥ મોઅર બાજે મોરચંગ બાજે-ઔર બાજે મૃદંગ.-શાંવરીઆકી મોરલી બાજે-આલમ હોગયા દંગ. ॥ હોરી કેશે ખેલુંગી મેં૦ ॥ કોરે કોરે માટ ભરાએ—ઉશમે ગુલાલ રંગ—ભર પીચકારી મુખપર મારી—આલમ હોગયા દંગ—હોરી કેશે ખેલુંગી મેં શાંવરીઆ૦॥૨॥

હોરી.

હેરી આજ નાચત બ્રીજકી ગોરી રે,—લોક દેખન આવે ॥ટેક.॥ સુંદર નાર લટકશે ચલે,—કુમકુમ ગુલાલ ઉડાવે,—લોક દેખન આવે. ॥ હેરી આજ૦ ॥૧॥ ફગવા મોરે મન ભાવે ઉનકું—આનંદ મંગલ ભાવે—સુંદર નાર સબકું રીઝાવે—લોક દેખન૦ ॥ ૨ ॥

હોરી.

જારે જારે કનૈયા મેં ગારી દઉંગી—એ કોન ખરા મેરે તીર રે ॥ જારે જારે૦ ॥ ટેક. ॥ હાથમેં ગુલાલ કમરપે છૂપતા—કાએકું ઉડાવે અબીર રે—જારે જારે૦ ॥ ૧ ॥ બરજ રહી બરજે નહીં માને, આખર જાત આહીર રે—જારે જારે કનૈયા૦ ॥ ૨ ॥

હોરી.

બ્રીજમે હોરી ખેલન ચલોરી. ॥ ટેક. ॥ ચુવા રે ચંદન અતર અરગજા—મોહન મુખ મીલોરી. ॥ બ્રીજમે૰ ॥ ૧ ॥ ઓહી ગોકુલ ઓહી બીંદરાબન—ઓહી જીવનકો ભયોરી. ॥ બ્રીજમે૰ ॥ ૨ ॥ અધ બધ ફાગ રચ્યો હયે બીંદારાન—ગોપીઅન રંગમેં ભર્યો રી. ॥ બ્રીજમે હોરીખેલન૰ ॥ ૩ ॥

ગરબી.

(જોયું જોયું રે મુંબાઈ શેહેર, વડોદરૂં બહુ સારૂં) એ રાગ

મારી મારી ગઇ પ્રેમ કટાર, ગોવાલન અલબેલી ॥ ટેક. ॥
નખરાંવાલી નાર તે પ્યારી, બનાવી ગઇ બેફામ જો;
હસી હસાવી મુજને ફસાવી, કરી ગઇ બદ નામ—ગોવાલન૰ ॥૧॥
લટકો ભારી તાહરો કુમારી ને, મીઠી બહુછે ચાલજો;
લોચન પલમાં હરણ ભુલાવે, ગાલ ગુલાબી લાલ.—ગોવાલન૰ ॥૨॥
માલ મતા હું તજી દઉં શકું, તજી દઉં સંસાર જો;
જીવ તજું સરૂ તજુંહું સુખને તુંજો મલે નઇ નાર -ગોવાલન૰॥૩॥
નયેન બતાવી દીલડું લોભાવી, ચાલી કાંહાં તું જાય જો,
બોલ તું મીઠા બોલ એ નારી, સા કારણ મચકાયે.—ગોવાલન૰॥ ૪ ॥
દાસ હું તારો થઈ રહું તું, મુજને આપે પ્યાર જો;
તન મન ધન હું દઉં લુટાવી, થાઉં ગલાનો હાર.—ગોવાલન૰ ॥૫॥
હાથમાં આપી હાથ રસીલી, જાયે છે દઇ તું થાપ જો;
દીલ દરપણથી મીટેન મારા. કયુ આ તુજનો છાપ.—ગોવાલન૰ ॥૬॥
દુધ દહીની માટલી માથે, લઇને ગઇ દીલદાર જો;
વાટે મલી તું આંખ લડાવી. લગાવી ગઈ તલવાર.—ગોવાલન૰ ॥ ૭ ॥
દુખી ઊભો હું ગોવાલીઓ ને, હસેછે તું અનજાણ જો;
"આરામ" ની કાંઇ વાણી સુણાવી, જા તું મહને નાદાન.—ગોવા૰॥૮॥

ગરબો-રાગ માંડ.

રંગીલી રળીઆમણીછે રાત આજની-
સુંદર સુભ સોભે છે ચાંદની સાંજની-રંગીલી૦ ॥ ૧ ॥
ચાંદ વિના શી રાતડી રે-રૂપ!વિના સંગાર—
રશ વિના શી વાતડી રે-સુખ વિના સંસાર —
જે દૌલત અપજસેં મળી તે શું જ કાજની-રંગીલી૦ ॥ ૨ ॥
વેરી થાય મિત્ર ભાઇ-સીયાળ થાય શેર—
મેરૂ જારે થાય રાઇ-સમજ દિનનો ફેર—
"ફીરોઝ" કહે ફોજ થાય શત્રૂ તાજની-રંગીલી૦ ॥ ૩ ॥

લાવણી.

મારા દીલના દીલભર જાન કે મનના પ્યારા, ઓ મનના પ્યારા; હું જુરી જુરી પીલી થઇછું, કારણ તારા. ॥ ટેક. ॥ ૧ ॥ શું કહુું દુ:ખની વાત, કરમની કહાની; તમે હતા ઘણા નાદાન,હતી હું નાહાની. ॥ ૧ ॥ જેમ ચડે પાણીમાં પુર, બળેછે જુવાની; મેં તારા ઇશકને કાજ, તજ્યું અન પાણી. ॥ ૨ ॥ તમે આવો મેહેલ દરમિયાન ઘણીજ હું રાજી; ત્યાં માંડો ઇશકની રમત, કે ચોશરબાજી. ॥ ૩ ॥ તમે જીતો તો લીઓ મુને કે, શાજન મારા; હું તનમન ધન શહુ કરૂં, હશતક તમારા. ॥ ૪ ॥ જનમ આંગ મા બાપ, કરમ નહીં આપે; ફુટી મારી તગદીર, કરીઓ તે માબાપે. ॥ ૫ ॥ હું લહુ જોગનનો વેશ, કરૂં નીત ફેરા; તમો જુઠી કરોના વાત, ઘેર દઉ દેરા ॥ ૬ ॥ બોલાવું સહુ શખીઓને, કરૂં મેજબાની; શાહેલી ફકીરના ઘરની, ઘણીજ મેહેરબાની. ॥ ૭ ॥

ચાર સ્ત્રિઓ પતિના વિયોગમાં ગાય છે.

લાવણી.

એક ચાર નાર દીલદાર ચલી દેખનકુ;
રસ્તેમેં મીલી સબ સાથ લગી બોલનકુ ॥ ટેક. ॥

ચોક ૧.

કહે પરદેશન ક્યા કરૂં સખી સુન લેના;
ગયે છાંડ સજન પરદેશ, કીશે દુઃખ કહેના. ॥
મેં સોલ બરશકી નાર, જોબન મદમાતી;
મેરી બીના સજન દીનરયન, જલત હૈ છાતી. ॥
મેરી બિરહ ઝાલ બુજાવન, કહો કોન પાની;
મેં લહું જોગનકા ભેશ, ઢુંઢને જાની. ॥
ગર મીલે સજન તો લજન, છેડ એક બહાર—
કરૂં ખુબ પ્યાર, સુખી સંસાર, માનુમેં બહેનાં;
ગયે છાંડ સજન પરદેશ, કીશે દુઃખ કહેના. ॥ ૧ ॥

ચોક ૨.

મંગ બોલલી મરાઠન નાર, ફાર દુઃખ મઝલા;
કાય સાંગુ બાઈકા ગોષ્ટ, સક્યાની તઝલા. ॥
માઝા સંગ શોડુનસી ગેલે, મેલીમીં નારી;
સ્વપન્યાત નાહી સુખ કદી, અતા મઝલારી. ॥
માઝી જલલી જુવાની, કાહે સાંગુ મીં બહેનાં;
માઝી લ્હાન ઉમર તીલ, નાહી મલા સુખચ્યના. ॥
અતા કરા કૃપા ગોવીંદ, નારાઈન દેવા;
મલા ભેટવાવે પતિનાથ, કરૂં તુઝિ સેવા. ॥
મલા મદન ચીડતો સાર, અગો ભયા ફાર—
સિવા મઝા યાર, દુઃખી સંસાર, દીસતો મઝલા;
કાય સાંગુ બાઈકા ગોષ્ટ, સક્યાની તઝલા. ॥ ૨ ॥

ચોક ૩.

હાણે સુણો કચ્છણચે ગાલ, છડેઓ પ્યારો;
આંઉ કેયાં કોરો ઓપાય, બ્યો જનમારો. ॥

વર વિના ફોકટ હીય, જોબનજી ફુલવાડી;
વઈ સુકી અઞાંપણવેંધી, નાંયે મુંજો માલી. ॥
આંઉં રૂંયાં રાત દીં જજો, ભેનરૂં મનમેં;
વરી વજે ગણે ભણકારા, ઝલણુઞા કનમેં. ॥
સોણેમેં મલે આંઉ ગલે, વઝાં હથ હરખી;
પણ અખીઉં ઉગાડી દસાં, પથારી સરખી. ॥
આંઉં નકરેસ ન્યાંણુ ભજાર, મુંજો ધલધાર—
દુઃખી આંઉંનાર, વગર ભડથાર, નાંયે કોએ આરો;
આંઉં કેયાં કારો ઓપાય, બ્યો જનમારો. ॥ ૩ ॥

ચોક ૪.

ચોથી ગુજરાતન કહે, બેહેન શું કરવું;
નહીં જાય વિરહ દુઃખ સહ્યું, ભલું છે મરવું. ॥
આ ભર જોબનમાં તજી ગયા, પિંયું પ્યારી;
બહુ કરી ક્રુરતા દયા નહીં, મન ધારી. ॥
મને અન ઊદક નહીં ભાવે, કામ સંતાપે;
હું રહું હમેશ ઉદાસ, પુરવને પાપેં. ॥
હવેનથી કંહી ઉપાય, મતિ મુજ થોડી;
ઓ ઈશ મેળવ મુજ નાથ, કહું કર જોડી. ॥
સહુ ચલો સખી ગૃહી હાથ, ભેટવા બાથ—
મેલવવા નાથ, ટોકરસિંહ સાથ, જગતમાં ફરવું;
નહી જાય વિરહ દુઃખ સહ્યું; ભલું છે મરવું. ॥ ૪ ॥

ઠગારી રાંડોથી દુર રહેવાનો ખ્યાલ.

તેરા ગોરા રોશન ગુલજાર—જોબનપર બહાર—કીયા શીનગાર—બીરાજે નથની; ॥ તું મારે અદાકે ન્યન—જાતકી ઠગની. ॥ ટેક. ॥

તેરા અજબ સુરત બાંકડી--બનીતો ફાંકડી-ગેનોસેં ભરી-મરેરા ભારી; ॥ પાનોસેં મુખરા લાલ-દાસે પીચકારી. ॥ જોબનપર ચોલી નંગ-ગોરા ખુબ રંગ-દેખ કંઈ દંગ-દુનીઆ સારી; ॥ નાજુક મુખસે ખુબ હશે-નીગાહ ચોફેરી. ॥ નાજુક ગોરીકે ગાલ-ઓઢી દુશાલ-શયાલ ખુબ લાલ-સબી ઝરતારીં;॥ જ્યું ચમક રહી બીજલિ-અયેશી તેરી બારી. ॥ તું સબકા કરતી ગાત-મીઠી તેરી બાત-ખોટી સંગાત-દાલતી મોહની; ॥ તું મારે અદાકે ન્યન જાતકી ઠગની. ॥૧॥

રાજા તેરેકુ બુલાવે-પાસ બિઠલાવે-પાન ખીલાવે-દાલ કરહૂં દમેં;॥ તેરે દીલમે ॥ તું દગલબાજ હયેપુરી-મારતી તું રખે કપટકી બાત-દગા છુરી-દાલકર રંગમે;॥ કંઇએકકુ કીયે ખરાબ-તુંને તેરી સંગમે. ॥ પ્રિત ખોટી તેરી સાથ-દગેસેં કરે બાત-બડીતો કમજાતં-હાલ દુનીયામેં; ॥ એ નહી નફા કોહી પાવે-તેરી સોબતમેં. ॥ તું બડી જાત બેહયા-માને નહી કયા-પનછ દંગ ભયા-દેખત બેઇમાની; ॥ તું મારે અદાકે ન્યન૦ ॥ ૨ ॥

તેરા ભમતા દેખા ચીત-ભટકતી નીત-બુરી તેરી પીત- કહું કયા તુજકુ; ॥ નાહક હોયેગી બદનામ-શરમ રખ દીલકુ. ॥ તું નાર બડી હયે બુરી-બાત હયે ખરી-દીલશે ના દરી-ઘાત કરનેકું;॥તેરે ફંદ ચરીતર- માલમ કોઇ બીરલેકું.॥ તું ગુંગટકા પટ ધરે-ઇશારા કરે-મતલબ પરે-ગેહેર લેનેકું; ॥ તું ઠગબાજીમે જીતા છોડે ના કીનકું. ॥ તેરા નહી એકપર દીલ-પાનીકી વીલ-ઇતી ધરે ઢીલ-જોબન મસ-તાની; ॥ તું મારે અદાકે ન્યન૦ ॥ ૩ ॥

ગુરૂ રાજગીરકા કહેના-શુનકર લ્યેના-શંગ છોડદેના-અયેશી નારીકા; ॥ કોઇદીન ખરાબી કરે-ભરોશા ઉનકા. ॥ પાનાચંદ સુલજી દો ગાવે-સબકુ સુનાવે-દીલ રીઝાવે-ભરી મીજલસકા; ॥ ખુબ રંગ કીયા દીલ દંગ-સુનોજી સબકા. ॥ રૂગનાથ ભવાની જોર-કરે મત